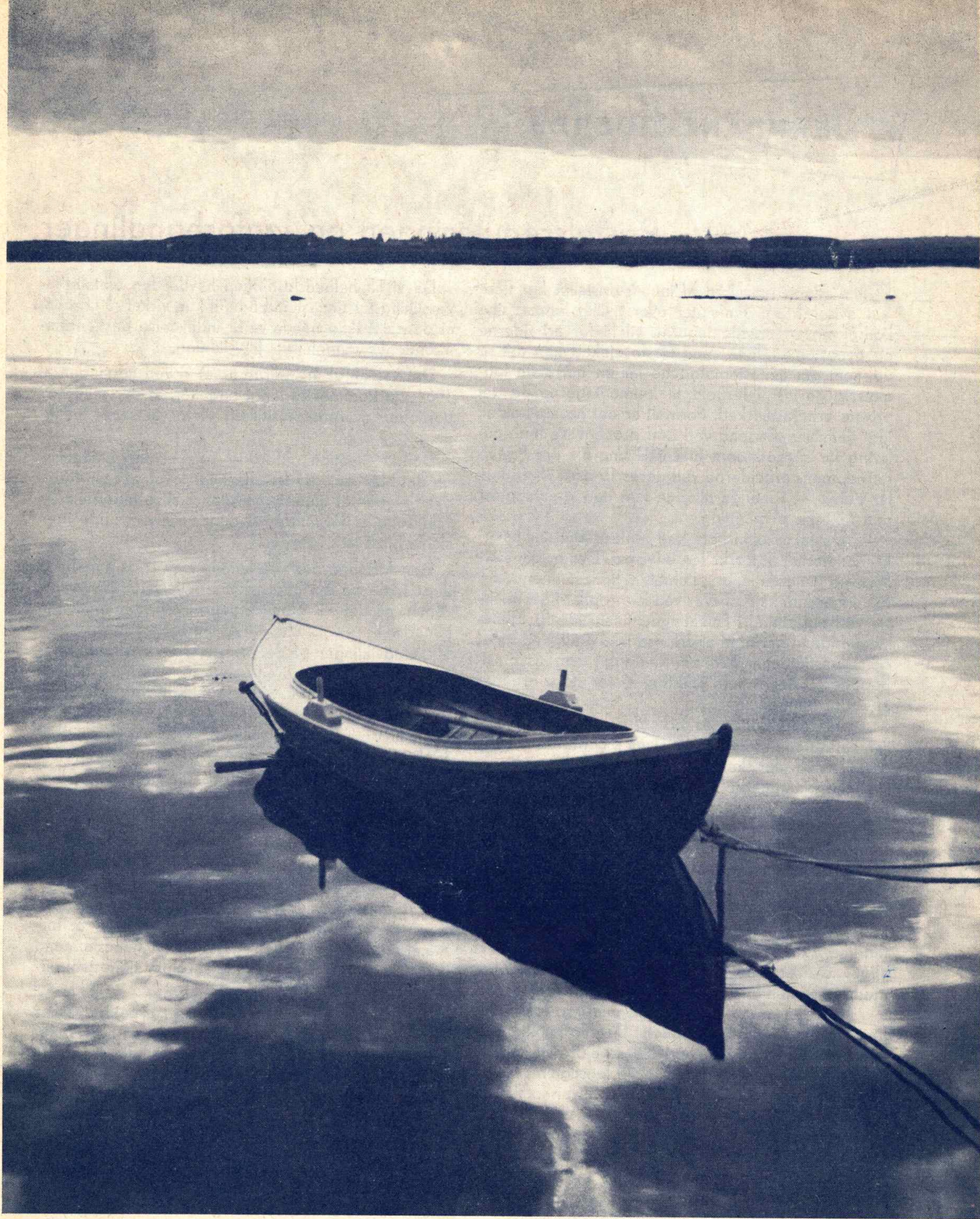

UDGIVET AF DANSK JERNBANE FORBUND - 15. MARTS 1966 - 69. ÅRGANG - NR. 6

JernbaneTidende

Pristalsreguleringen og lønforhandlinger

Efter offentliggørelsen af januar-pristallet har flere aviser bragt oversigter over hvilke lønmæssige konsekvenser, prisstigningerne vil få for arbejderne og tjenestemændene. Ved første øjekast kan det se ud, som om tjenestemændene får en betydelig lønmæssig gevinst i forhold til lønmodtagerne på det private arbejdsmarked. Formelt er det også tilfældet, idet tjenestemændene ved den procentvise lønregulering får så godt som fuld dækning for prisstigningerne, mens arbejderne ved deres 15-øres tillæg kun får delvis – i mange tilfælde kun halv dækning for den faktiske prisstigning.

– De faktiske forhold ved lønfastsættelsen bevirker imidlertid, at forskellen udviskes. Der er det særlige ved tjenestemandssystemet, at tjenestemændenes lønninger kun kan ændres ved lov – eller i det mindste ved beslutning i Folketingets finansudvalg. Tjenestemændene har med andre ord ikke mulighed for at opnå lønstigninger gennem ændring i overenskomstperioden, således som tilfældet er for store grupper af andre lønmodtagere.

– Tjenestemændenes forholdsvis gunstige dyrtidsregulering er i realiteten en slags a conto-udbetaling af det beløb, der skal betales i efterslæb for, at tjenestemandslønningerne kan følge trit med udviklingen på det private arbejdsmarked.

Det er økonomiminister Ivar Nørgaard, der har fremsat foranstående udtalelse, og økonomiministeren fortsatte:

– Inden 1. april i år skal tjenestemandsgesandtsorganisationerne og jeg forhandle om, hvilke lønmæssige konsekvenser lønudviklingen på det private arbejdsmarked skal have for tjenestemandslønningerne i 1966. Det er klart, at der ved disse forhandlinger modregnes den fordel, som tjenestemændene har fået i kraft af deres særlige dyrtidsregulering, før vi når frem til et eventuelt efterslæb. Det er nemlig den totale lønstigning på det private arbejdsmarked, der skal sammenlignes med den totale lønstigning blandt tjenestemændene. På denne måde bliver forskellen i dyrtidsreguleringen udjævnet.

Med disse bemærkninger synes det, som om økonomiministeren har følt sig forpligtet til at forsvare tjenestemændenes dyrtidsregulering overfor de øvrige lønmodtagere, og det er muligt, at noget sådant kan være nødvendigt.

Fra et tjenestemandssynspunkt er problemstillingen helt anderledes, vi ved nemlig, at forskellen ikke alene udviskes, men yderligere ændres således, at resultatet i høj grad bliver i tjenestemændenes disfavør, når regnskabet skal gøres op.

Da vi fik helhedsløsningen havde den omtalte favørstilling for tjenestemændene kun virket så kort tid, at den slet ikke nåede at få indflydelse på tjenestemændenes manglende lønglidning.

Det var en af årsagerne til, at vi ved udgangen af 1964 var kommet så langt bagefter, at der måtte 49 portioner overenskomstillæg til for at skaffe udligning.

Denne situation opfordrer ikke til en gentagelse, og det blev da også fra alle sider lovet, at man fremover – uanset tjenestemændenes stive lønsystem – ville søge at forhindre, at denne store gruppe igen skulle blive ladt i stikken.

Den forløbne periode har ikke givet os anledning til at tvivle på oprigtigheden i dette løfte, og vi forventer at det vil blive fulgt op ved forhandlingen i marts.

Lønudviklingen på det private arbejdsmarked fremgår af arbejdsgiverforeningens lønstatistik, som udkommer hvert kvartal. Seneste statistik vedrører tredje kvartal 1965, og det fremgår heraf, at tjenestemændene til trods for favørstillingen i de pr. 1. oktober 1965 udløste 2 dyrtidsportioner, er kommet bagefter.

Denne statistik vil danne grundlag for forhandlingerne i denne måned, og selvom sammenligningsgrundlaget således halter et halvt år bagefter, er det ikke udelukket, at den dyrtidsregulering, der finder sted på grundlag af januarpristallet, vil blive inddraget i forhandlingerne.

Det mest hensigtsmæssige vil dog nok være, at man ser bort fra denne regulering, således at formålet med den særlige regulering for tjenestemænd ikke sættes over styr til skade såvel for tjenestemændene som for samfundet iøvrigt.

Men uanset disse forhold, så viser arbejdsgivernes lønstatistik klart, at tjenestemændenes dyrtidsregulering ikke er i stand til at modsvare lønglidningen på det private arbejdsmarked.

Og selvom der ikke tilnærmelsesvis er tale om et efterslæb som i 1964, så er det helt klart, at de 5 portioner, der i forvejen er aftalt til frigivelse pr. 1. april, langt fra slår til.

Det virkelige resultat fremkommer, når det statistiske materiale er bearbejdet og a'jourført så langt, som dette er muligt.

Der tilbagestår herefter kun at opgøre, hvor mange overenskomstportioner, der skal frigives for at skabe balance, og dette spørgsmål skulle nødig give problemer.

Hvarfor forlig?

Fordi vor måde at betragte tingene på er vidt forskellig. Det, den ene borger mener er det mest hensigtsmæssige af hensyn til almenvellet, opfattes af den anden som værende det mest modbydelige angreb på den personlige frihed. Dette forskelligartede betragtningsmønster kan ikke anfægtes, thi det er demokratiets livsnerve. Kort sagt kunne man vel bare hævde, at boligproblemets løsning er ganske enkel: man kunne jo bare bygge og atter bygge, til der ikke er flere, der efterspørger en lejlighed.

Boligminister Kaj Andresen.

Men så enkel er virkeligheden dog ikke. Vi har noget, der hedder privat ejendomsret, vi har valutariske kendsgerninger, der fortæller os, at boligproblemets løsning er nøje forbundet med en sideløbende opbygning af vore eksportindustri, samt at den økonomiske cirkulation skal holdes i gang på alle andre områder også, hvis vi ikke skal havne i den håbløse situation, at boligsørgsmålet finder sin løsning ved, at folk grundet på arbejdsløshed eller for høje huslejer simpelthen ikke efterspørger nogen bolig.

Tager man disse betragtninger med i billedet, når man skal bedømme boligordningen, træder de positive ting i dette endnu tydeligere frem.

Lejligheder og atter lejligheder

Socialdemokratiets oprindelige tanke var, at man ved at oparbejde en statslig boligfond kunne sikre nybyggeriet en lavere rente og dermed stimulere hele boligmarkedet med forøget produktion som resultat.

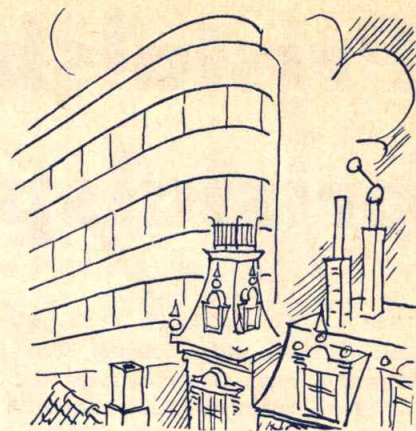
Denne tanke faldt ikke i god jord hos vore politiske modstandere. Først og fremmest fordi en sådan fond efter deres mening ville virke nedbrydende på lysten hos private til at give sig af med boligbyggeri. Endvidere, at et pengemarked med to rentesatser i stedet for at medføre lavere priser ville resultere i det modsatte.

Fra socialdemokratiets side deler man ikke denne opfattelse. Et friere og smidigere boligmarked, hvor man kan drage nytte af de mere rationaliserede byggemetoder, vil i sig selv medvirke til at holde priserne stabile, men samtidig vil rentesikringsordningen medvirke til at sætte etagebyggeri i gang, idet man nu bedre kan sikre, at lejlighederne kan lejes ud! Vi fik en landsbyggefond for det sociale byggeri. Vi opnåede ikke, at huslejeforhøjelsen i den gamle boligmasse skulle indgå i denne fond. 25 pct. skal her gå til vedligeholdelse, 25 pct. skal tilfalde ejerne straks, og de resterende 50 pct. skal indsættes i et institut og ikke betales tilbage, før der er gået en årrække — op til 35 år. Men vigtigere end ejendomsretten til disse beløb var det dog at få lejligheder til en rimelig pris. Og det sidste vil vi få.

Næsten alt byggeri får nedsættelse

80 pct. af udlejningsbyggeriet er i realiteten sikret en lavere rente. Mange har egentlig ikke gjort sig den tanke, at de 12.000 lejligheder i det sociale boligbyggeri faktisk er hovedparten af alt etagebyggeri.

Boligproduktionen, som i dag er oppe på 40.000 boliger årligt, fordeler sig på følgende måde: 24.000 parcelhuse, 12.000 lejligheder i det sociale område og 4.000 lejligheder i det private byggeri. Men andre ord: 80 pct. af de unge mennesker, som fremover søger bolig i nybyggeriet, vil få den i det rentesikrede byggeri.

Lejlighedsvurderingen

Forudsætningen, for at vi har kunnet løse hele dette problem, har været, at der skete en tilnærmelse mellem lejen i den gamle og nye boligmasse. Den huslejeforhøjelse, som finder sted, skal — som de fleste allerede ved — fordele sig over 8 år. For mange mennesker er det derfor et spørgsmål om, hvordan denne værdi-vurdering af deres lejlighed vil blive beregnet. Denne vil foregå på den måde, at vurderingen sigter på slutlejen, hvorefter denne fordeles i otte portioner. Dog kan der ikke forlanges højere årlig stigning end 600 kr. Ved vurderingen skal der tages hensyn til lejlighedens kvalitet, alder og beliggenhed. Ligeledes skal der tages hensyn til rentesænkningen i nybyggeriet.

Eksempel: Hvis en lejlighed vurderes til 50 kr. pr. kvadratmeter, og lejligheden er på 60 kvm., bliver lejen om 8 år 3000 kr. årligt eller 250 kr. månedlig. Hvis der for denne lejlighed i dag betales 100 kr. månedlig, skal den i løbet af 8 år forhøjes med 150 kr. månedlig. Det vil sige 20 kr. mere pr. måned det første år, 40 kr. det næste, 60 kr. det tredje, 80 kr. det fjerde, 100 kr. det femte, 120 kr. det sjette, 140 kr. det syvende, og det ottende år er man så oppe på de 150 kr. mere.

Ny boligtilskudsordning

Derefter afhænger det af familiens indtægt og børneantal, hvor meget af denne forhøjelse man selv skal betale; idet de nuværende rente- og drifts-samt huslejetilskudsordninger afløses af en social boligsikringsordning i udlejningsbyggeriet, således at mindre og mindsbedlede sikres gennem et personligt tilskud.

Pristalsberegning og pristalspolitik

af cand. polit.

V. E. Carstensen.

Det var ikke mærkeligt, at der opstod en stærk diskussion om beregningsmåden for reguleringspristallet, når Det samfundsøkonomiske Råd (populært kaldet: De vise mænd) allerede i juni 1965 i deres redegørelse om bygge- og boligpolitikken gjorde opmærksom på, at en almindelig opregulering af huslejerne ville medføre en pristalsstigning af en vis højde under de nuværende forhold, og en mindre pristalsstigning, hvis man forinden ville gå over til at lægge forbrugsundersøgelsen af 1963 til grund for pristalsberegningen.

Og yderligere fart kom der i diskussionen, da Det statistiske Departement i september meddelte, at nu ville man gå over til det ny beregningsgrundlag. Man kunne nemlig forvente, at den boligudgift, der skulle indgå i januar-pristallet, ville vise en mærkbar stigning.

Pristallets formål

Reguleringspristallet er et indekstal, der skal vise prisudviklingen for leveomkostningerne, som det er fastlagt i lov om beregning af et reguleringspristal af 16. marts 1963.

Et prisindeks viser, hvor stor en procent prisen på en vare udgør af prisen på et tidligere tidspunkt. Hvis et par sko i 1955 kostede 50 kr., og et tilsvarende par sko idag koster 60 kr., er der sket en prisstigning på 20 pct., og pristallet for sko bliver da 120.

Et leveomkostningsindeks skal give udtryk for, hvorledes priserne på alt, hvad en familie forbruger, udvikler sig gennem tiden. Man må derfor først fastslå, hvilke varer der bruges, og i hvilke mængder og kvaliteter de indgår i forbruget.

En sådan forbrugsundersøgelse giver mulighed for at opstille en lang liste over varer og tjenesteydelser. Posterne på listen falder i følgende hovedgrupper:

Fødevarer

Klæder, fodtøj, vask

Bolig

Brændsel og belysning

Transport

Spiritus, tobak, fortæring ude

Anskaffelser og vedligeholdelser

Forskellige varer og tjenesteydelser.

Indtil 1963 indgik der tillige et beløb for betalte personlige skatter.

Princippet i beregningen er herefter det, at man konstaterer, hvad alle disse varer har kostet tilsammen på et bestemt tidspunkt, f. eks. i 1914, som er det oprindelige udgangspunkt for de danske leveomkostningsberegninger; lad os sige, at summen af priserne da var 2000 kr. Man undersøger derefter på senere tidspunkter, hvad de samme varer (samme mængder og kvaliteter) koster. Hvis de i 1949 kostede 6000 kr. og i 1955 8000 kr., så bliver pristallet i disse to år henholdsvis 300 og 400.

Forbruget ændrer sig

Imidlertid bør man ikke i det lange løb opretholde den oprindelige liste over varer og tjenesteydelser. Folk bruger jo nu om dage en ganske anden sammensætning af varer og tjenesteydelser, end de gjorde i 1914. Og der må derfor med passende mellemrum foretages nye forbrugsundersøgelser, således at man kan følge prisudviklingen på en mængde varer, der så nogenlunde svarer til, hvad der faktisk købes.

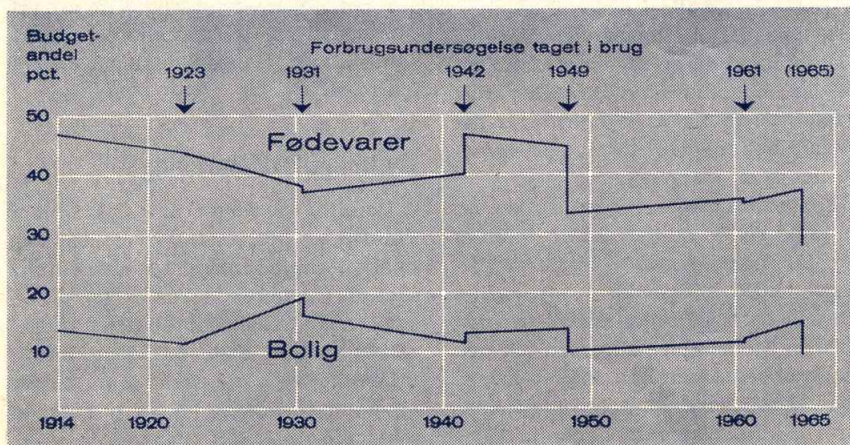
Forbrugsundersøgelser til anvendelse ved pristalsberegningen er hidtil foretaget med en halv snes års mellemrum, nemlig i årene 1909, 1922, 1931, 1942, 1948, 1955 og 1963.

Der kan siges at være tre hovedgrupper af årsager til, at forbruget forandres gennem tiden. Dels selve prisudviklingen, idet forbrugerne søger at undgå de dyre varer og lægger forbruget om efter de billige. Dels den tekniske udvikling, idet der fremkommer varer, som ikke tidligere har eksisteret, og de vinder efterhånden større og større plads i forbruget. Mange af de varige forbrugsgoder er eksempler herpå. Endelig er der velstandsudviklingen. Forbrugsundersøgelserne har vist, at forbruget er forskelligt sammensat i de forskellige indkomstklasser. Det er ganske særlig karakteristisk, at den procent af de samlede udgifter, der anvendes til fødevarer, er faldende med stigende indkomst.

Fødevarernes dalende andel

Da velstanden for befolkningen som helhed har været stigende gennem tiden, og da forbrugsundersøgelserne har haft en vis tendens til at medtage stadig bedre stillede befolkningsgrupper, må den procentdel af forbruget, der anvendes til fødevarer, nødvendigvis have en faldende tendens.

Det kan af diagrammet nederst på siden ses, hvorledes fødevarernes procentvise andel af forbruget har ud-

viklet sig gennem tiden. De lodrette spring i kurven i visse år viser, at en ny forbrugsundersøgelse er lagt til grund for pristalsberegningen, og det vil ses, at fødevarernes andel af budgettet hver gang er faldet, med undtagelse af 1942 — hvor udviklingen jo også gik i retning af et ringere forbrug som følge af de vilkår, krigen medførte.

En stigning af kurven i tiden mellem forbrugsundersøgelserne betegner, at fødevarerne for tidsrummet som helhed har lagt beslag på en stigende del af de samlede udgifter, og det vil sige, at fødevarerpriserne er steget stærkere end priserne på andre varer og tjenesteydelser gennemsnitligt.

Udgiften til bolig har ligeledes beslaglagt en faldende andel af budgettet, men udviklingen har været knap så karakteristisk som for fødevarerne.

Varige forbrugsgoder

Når to så vigtige grupper som mad og bolig beslaglægger en mindre del af budgettet, er det naturligt at spørge, hvilke forbrugsgområder det da er, der vokser. Det er da ganske karakteristisk, at det er transport (biler) og anskaffelser og vedligeholdelser (andre varige forbrugsgoder). De seneste undersøgelser viser, at også opsparingen vokser, men de nævnte forbrugsgområder tager dog hovedparten af tilvæksten.

De stigende kurver for fødevarer og bolig for årene 1961-65 betyder, at disse gruppers priser er steget stærkere end andre varers. Det store fald ved en ny varesammensætning betyder, at der er sket en forbrugsforskydning bort fra disse varearter siden 1955, som vel nok hovedsagelig skyldes stigende velstand og tekniske fremskridt.

Hypigere undersøgelser

Hvis man gennemfører hypigere forbrugsundersøgelser og hurtig anvendelse af dem til pristalsberegningerne, vil det formentlig mindske pristallets tendens til stigning.

For det første vil prisstigninger på visse varegrupper få folk til at lægge forbruget bort fra disse grupper. Når grupperne så hurtigt får mindsket betydning i pristalsbudgettet vil deres prisstigninger kun påvirke pristallet i ringere grad.

For det andet vil nye varer, specielt nye varige forbrugsgoder, hurtigt få indflydelse på pristallet. Disse goder, der sædvanligvis er industrielle produkter, har en tendens til at stige mindre stærkt i pris end andre varer

— hvis de da ikke ligefrem går ned i pris — fordi deres produktion sker i stærkt voksende skala. Varer som køleskabe, fjernsyn, vaskemaskiner er gode eksempler herpå.

Socialt uheldigt

Med den stigende velstand og det stigende prisniveau, som har været et gennemgående træk ved udviklingen i de senere år, vil hyppige ændringer i pristallets forbrugsgrundlag bevirke en svagere stigning i pristallet. Stigende velstand medfører ændringer i forbruget, der groft karakteriseres ved, at fødevarer og brændsel mister i betydning, mens transport og tjenesteydelser tager en procentvis stigende del af forbruget. Og da de varer, der er af faldende betydning, har haft stærkere prisstigningstendens i de senere år, vil denne stigningstendens få mindre virkning, jo hurtigere varerne skydes ud af forbrugsgrundlaget.

Når der for visse varer råder stærkere prisstigningstendens, vil leveomkostningerne for befolkningsgrupper, der især anvender disse varer, stige stærkere end for andre grupper. Da netop de mindst velstillede anvender en større procentdel af deres samlede udgifter til fødevarer, stiger leveomkostningerne altså i realiteten stærkere for dem, end for de bedre stillede. Det er socialt uheldigt.

Særligt pristal

Man kunne råde bod herpå ved at beregne et særligt pristal til regulering af lønnen for lavtlønnede, folkepensionister m. fl.

I Vesttyskland beregner man løbende hele 3 pristal — og der er endda planer om et fjerde — til brug ved regulering af forskellige ydelser. De 3 pristal vedrører henholdsvis en lønmodtagerfamilie på 4 personer med middelstor indkomst, en folkepensionistfamilie med 2 personer og et barn på 7 år.

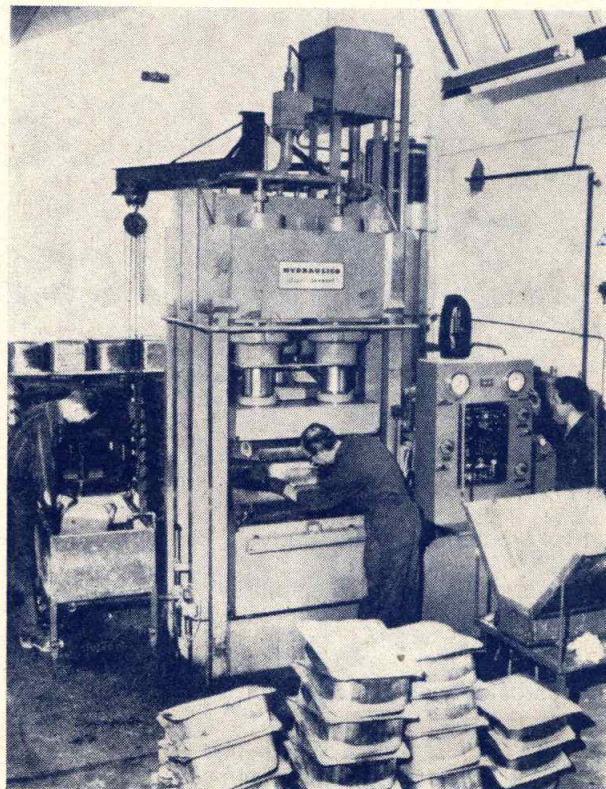
Hvis man tager 1958 som udgangspunkt, var de 3 pristal således:

Dec. 1964 nov. 1965

Lønmodtagerfamilien	116,0	119,0
Folkepensionisterne	118,0	123,0
Det 7-årige barn	119,3	123,7

Der er en umiskendelig tendens til, at pristallet for de mindre velstillede samt for børn stiger mere end for de bedre stillede.

Dette er af betydning, når talen er om at fastsætte pensioner og børnetilskud. Der kunne formentlig være god grund til, at vi i Danmark regulerede de særlig lavtlønnedes lønninger efter et specielt pristal. Det kunne måske bevirke, at lavtlønsproblemerne ikke ville få så stor vægt i overenskomstssituationerne.

Masseproduktion af varige forbrugsvarer medvirker stigninger. Her fremstilles stålvaske.

Postdiligencen på Simplonstrasse.

Med Diligencen

I 1400-tallet rullede de første postdiligencer gennem Tyrol og senere gennem det store tyske kejserrige. Det var en privatfamilie, som drev posttrafikken, og endnu i dag kan man møde minder om familiens arbejde og postbefordring på de schweiziske landeveje.

Om dette beretter Palle Hagmann.

»De tager vel diligencen«, sagde værten i det lille gæstgiveri, jeg var taget ind på under min rejse gennem Schweiz. Et øjeblik stod det stille i hovedet på mig. »Diligencen?« var tiden gået tilbage, medens jeg havde sovet eller spøgte han? Nej, han mente det alvorligt, og for at overbevise mig, gik vi ud på gårdspladsen, hvor der faktisk stod en rigtig gammel postdiligence, som to karle var ved at spænde fem skønne, hvide, utålmodige heste for. Jeg havde tænkt at benytte den lille landsbys eneste taxa for at komme til den nærmeste jernbanestation, og derfra fortsætte med toget til en god ven.

Dagen før havde jeg været på det lille postkontor og sendt et prospektkort til min ventende ven og nogle kort til filatelistvenner, flere af disse kort var billeder af diligencen, men jeg troede ikke, at den så at sige var en realitet, men kun et for turister opstillet prospektkortmotiv, og ingen havde oplyst mig noget om det. I dag ved jeg, at det hele faktisk er gjort som en turistattraktion, og at al post, som man ikke udtrykkeligt beder om at få sendt på ordinær vis, går med diligencen, men — — —

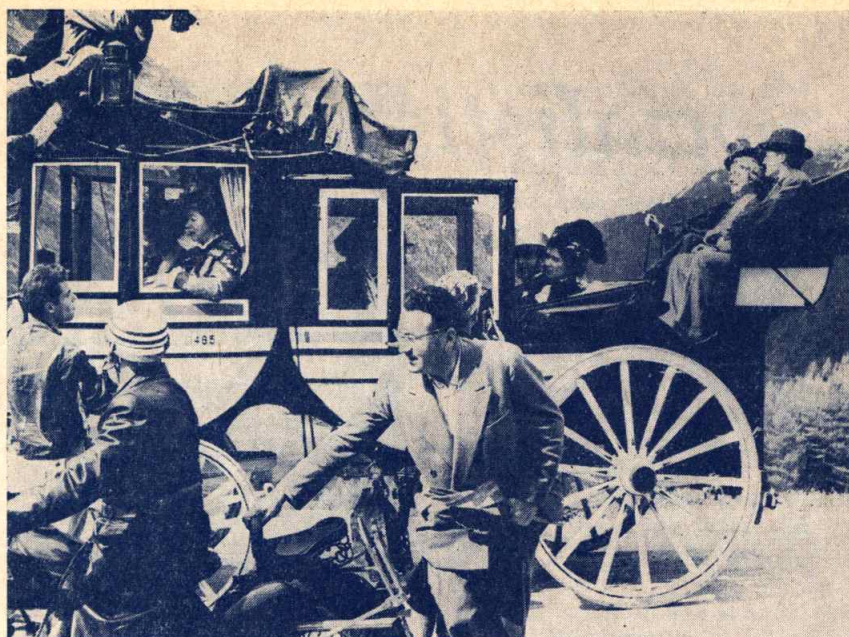
Her stod nu realiteten, og alle planer om at køre taxa og tog var selvfølgelig afskrevet, ganske vist ville jeg komme betydeligt senere frem, men min ven lever i en herlig verden uden forstyrrende telefoner, så det var bare at lade ham vente, derfor steg jeg op i den gamle diligence. Det blev en rejse, som jeg aldrig skal glemme. Jeg følte mig som den unge H. C. Andersen, der rejste med diligencen fra Odense til kongens København; jeg syntes damen overfor med sin kurv var som skåret ud af Guy de Maupassants »Fedtperlen«; jeg kastede da også af og til ængstelige blikke ind mellem træstammerne, ventende på, at postrøvere med sort bind for ansigtet i bedste Wild-Weststil skulle omringe os. Diligencens beroligende vuggen, det storslåede bjerglandskab, de prustende heste foran den gamle karosse, alt var som skabt til at sætte fantasien i sving.

Men pludselig vågnede jeg af drømmen, hvad var det egentlig jeg gjorde? Jeg kørte i taxa, men på en anden måde; det lyder indviklet og kræver en forklaring.

I 1451 fandt en driftig adelsmand på at udvide den posttrafik, som hans familie allerede dominerede i det meste af det gamle, tyske kejserrige. Familien, som kom fra Lombardiet, hed Tasso, Tassis eller Taxis, og ved familieforgreninger kom slægten Della Torre ind, det blev til navnet Thurn und Taxis, det navn slægten stadig bærer.

I Hamburg — i tilknytning til det nye skyskraberlignende post- og telegrafhus ligger et lille skønt barokpalæ, som i dag er museum, men det var oprindeligt slægten Thurn und Taxis hovedresidens. Slægten, der var stor, passede sit arbejde og viste den rette forståelse og underdanighed for det kejserlige hus, hvilket belønnes med forskellige fuldmagter, og et faktum var, at familien til slut fik monopol på posttrafikken indenfor det tyske rige, som på den tid omfattede næsten hele Mellemeuropa. Slægten ejede så store jordområder i det gamle tyske rige, at det faktisk var umuligt at snige en meddelelse igennem, uden at familien Taxis krævede afgift af den. Større og større blev familiens magt, i 1695 fik slægtens overhoved Taxis rigsfyrstelig stilling og dermed næsten uhyggelig magt over den postale verden i Mellemeuropa.

I 1806 mente kejseren, at Thurn und Taxis's mange spredte besiddelser burde samles under eet. Hermed begyndte også postdynastiet Taxis at

Man føler sig hensat i en svunden tid.

miste sin magt, men for at gøre en lang historie kort, så må det siges, at først i 1867 ophørte den sidste postvirksomhed under familien Thurn und Taxis.

Var det ikke en ide for postvæsenet eller måske for statsbanerne igen, i det mindste i sommersæsonen, at starte den gamle diligencetrafik. På mange strækninger ligger endnu de gamle gæstgivergårde, og heste findes der da også. Den som ikke tror på

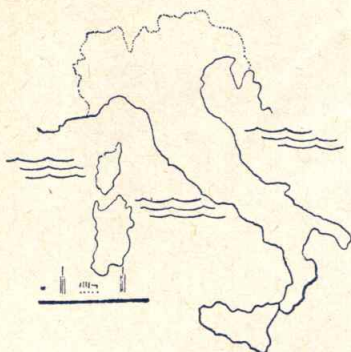
ideen bør tage til st. Gotthard eller Simplonpasset, stige op i en gammel postdiligence, skrumle ud af de schweiziske landeveje, over bjerg- og dalbaner, mellem sneklædte bjergtoppe og de mørkegrønne fyrretræer. Når man selv sidder på postsækken og kommer en dag før det prospektkort, som man sendte til sin ven for at fortælle, at man kom dagen før, så vil man virkelig fornemme, hvad en rejse er.

Det er et festligt syn, når diligencen kører ad Dorfstrasse i den lille bjerglandsby „Hospental“ i Schweiz.

Socialistisk enhed

i Italien

I Italien synes der ustandselig at være regeringskriser. I Frankrig er der aldrig nogen mere. Hvad er bedst? Det ene sted er folket umyndiggjort, og statschefen bestemmer i stort som i småt. Det andet respekterer demokratiet, og de sociale fremskridt må afhænge af, at der kan skabes flertal for dem. I begge lande ville arbejderne naturligvis, hvis de var politisk forenede, kunne samle et sådant flertal. Men tilstedeværelsen af de to kommunistpartier, de største i Vesteuropa, bevirker en splittelse, som har gjort det næsten umuligt at komme videre med en udvikling til gavn for befolkningen.

Venstreoppositionen i Frankrig søger foreløbig at nå til enhed mellem de ikke-kommunistiske socialistpartier for senere at kunne tage magten fra gaullismen. I Italien er socialisterne splittet i to partier, som længe var henvist til en afmægtig eksistens mel-

lem den stærke kommunisme på den ene side og det regerende kristelig-demokratiske parti plus de pengestærke højregrupper længst til højre.

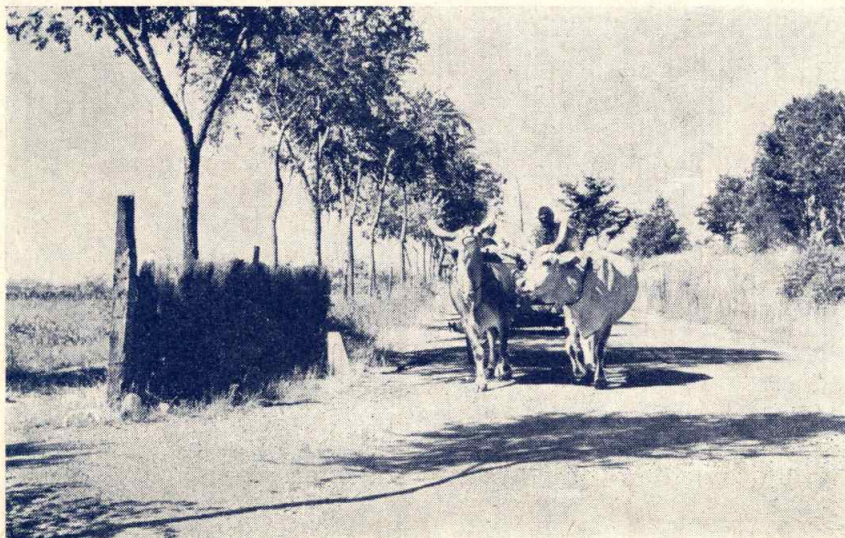
Det betød, at vejen til socialisme så ud til at skulle blive lang. To vigtige politiske etaper er dog nået. Først lykkedes det at få socialdemokratiske og socialistiske ministre ind i regeringen, »venstre-centrum« kaldet. Derefter blev socialdemokraten Saragat valgt til præsident for den italienske republik. Her i forsommeren vil Saragat i øvrigt komme på officielt besøg i Danmark. Som andre socialdemokrater i de sydlige lande ser han med beundring hen til de gode kår, det arbejdende folk lever under heroppe. I lande med dybt splittede arbejderpartier ved man, hvad der mistes, når sammenholdet brister.

Men nu er det skilte ved at føje sig sammen i Italien. Saragats socialdemokrater og Nennis socialister har besluttet at gå sammen i ét parti igen. De skiltes i 1947, og det var kommunisternes skyld. Nenni mente dengang, at kommunistpartiet havde fremtiden for sig, og holdt sig politisk til det. Det var den kolde krigs-

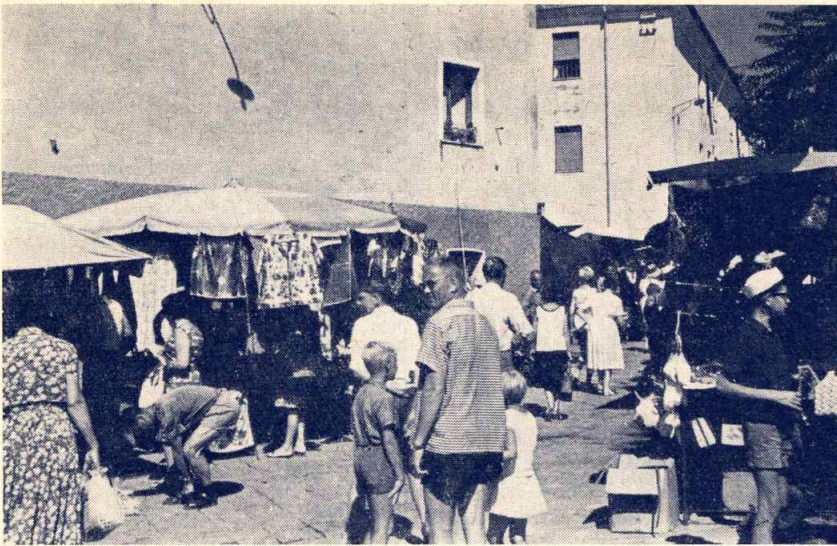
år og Stalins regimente. Men tiden gik, og der var mange italienske arbejdere, som ikke ville nøjes med veksler på et fjernt kommunistisk lykkeland. De ville have del i samfundsgoderne nu, og det skulle gå demokratisk til. Dette arbejdede Saragat og Nenni for, og før de gik med i venstre-centrum-regeringen, havde de fået et stort socialt arbejdsprogram godkendt af deres regeringsfæller, de kristelige demokrater.

En del af disse reformer er nu ført ud i livet. Men ikke nær dem alle. Venstre-centrum-flertallet var ikke sikkert nok. Højregrupperne gik undertiden sammen med kommunisterne for at vælte det. Det skete nu sidst i januar, og det vil sikkert hænde igen. Højrepolitikerne er imod sociale reformer, men det er upopulært og siges ikke højt i deres presse. I stedet for hævder man, at »regeringen har vist sig ude af stand til at regere«.

Det, der i den nuværende situation mer og mer vækker storindustriens og monopolkapitalismens uro, er netop den forestående sammenslutning af Saragats og Nennis tilhængere. Det nye store socialistparti, som Nenni sandsynligvis bliver formand for, vil i regeringen og i reformarbejdet kunne optræde med langt større vægt end nu. Denne gode virkning viste sig allerede under den kristelig-demokratiske ministerpræsident Moros forhandlinger i februar om regeringsdannelsen. Her lykkedes det at hindre, at den arbejderfjendtlige Scelba fra de kristelige demokraters højrefløj fik nogen ministerpost, mens venstrepartierne derimod fik flere end før. Denne socialistiske vægt frygtedes også af mange kristelige demokrater, som i så mange år har været enerådende. De risikerer, at en stigende part af deres vælgere vender sig til et nyt forenet venstreorienteret parti. De føler deres positioner truet. De får ikke mere den støtte fra Vatikanet, som de havde så rigelig i tidligere tid. Pave Paul VI lader dem passe sig selv, hvad de

Et møde med fortiden er ikke sjældent i Italien.

Den lille markedsplads lokker med mange varer — måske mest for turister.

ikke altid er tilfredse med. Katolikker er ikke længere tvunget til at stemme på det »katolske« parti. Nu ser man endog kommunistiske blade citere paveord og konciludtalelser for at vise, at katolikker roligt kan komme og samarbejde også med dem. Et stort socialistparti vil dog sikkert virke mere sympatisk på demokratiske og progressive katolikker.

Også kommunistpartiet modarbejder naturligvis enheds-socialistpartiet. I samme grad som sådant parti ved sine repræsentanter i regeringen gennemfører flere sociale reformer, vil det nemlig også trække stemmer fra hidtil kommunistiske vælgere.

Ved den socialdemokratiske kongres i januar drøftedes den kommende forening, partiformand Tanassi sagde, at socialdemokraterne særlig fremhævede den demokratiske frihed i samfundet og socialisterne den sociale retfærdighed. Begge dele er nødvendige. »Problemet er, at hver for sig kan vi ikke vinde slaget«, sagde Tanassi.

Enhedspartiet vil kunne få den største betydning for socialismens fremtid også ude i Europa. Blandt de mange italienere, som arbejder i de store byer i Tyskland, Frankrig og Belgien, har både socialdemokratiet og Nennis parti oprettet partiklubber, der holder forbindelsen vedlige med hjemlandet, samtidig med at de tager del i de socialistiske partiers liv på stedet og også varetager de italienske arbejderes interesser. Her spirer et kommende europæisk socialistparti frem.

Det er nu især i Frankrig, der arbejdes med det europæiske perspektiv. Både italienerne og franske socialister forekommer ofte os nordboer lovlig

stærke i teorierne. Der tales meget om socialisme, mens man i mere socialt udviklede lande ikke bruger ordet i hveranden sætning. Men nu er der nye kræfter på vej både i Frankrig og Italien, som ser mindre på ideologi og mere på det realistiske, på hvad der kan skaffes folket *nu*. Planøkonomi er bedre end overdreven nationalisering. På dette punkt er Italien og Frankrig godt på vej, ligesom Belgien og Holland, mens Tyskland tøver. Markedsøkonomien kan man tage i samfundets tjeneste. Socialismen kan udvikles inden for kapitalismen. Hvad der derimod ikke må opgives, er solidariteten, medbestemmelsen og sigtet på menneskets kulturelle udfoldelse.

Det nye i disse perspektiver er, at denne socialisme ikke menes at kunne realiseres i et enkelt land. Det må ske i en europæisk politisk ramme. Til gengæld er det sådan, at så længe Europa ikke er politisk forenet, vil markedsmekanismen virke hæmmende for de enkelte landes forsøg på at iværksætte en socialistisk politik. Det har man set i Italien. Derfor var det også den økonomiske strategi og kampen mod inflationen, der var emnet for de drøftelser, som førtes i Rom mellem ti socialdemokratiske europæiske partier umiddelbart efter partikongressen.

Det står da klart, at først i et Europa med styret økonomi kan der blive tryk og udfoldelse for alle. Endnu har monopolerne altfor stor magt. Endnu er der et stykke vej til et Europa med en moderne socialisme. Udviklingen går heller ikke af sig selv. Der må en indsats af både fornyelse og tålmodigt slid til.

Ellen Nielsen.

Bekendtgørelse om indkaldelse af ansøgninger om legatportioner af

GROSSERER A. COLLSTRUPS REJSELEGAT

I løbet af kortere tid vil der kunne ske uddeling af legatportioner af Grosserer A. Collstrups Rejselegat, hvis bestyrelse for tiden består af:

Direktør Jens Møller, I/S Elektricitetsselskabet Vestkraft, Esbjerg.

Direktør Poul Hjortkjær, Danske Privatbaners Fælleskontor, Nyropsgade 37, København V.

Telefondirektør Johs. Rosbæk, Nørregade 21, København K og Generaldirektør P. E. N. Skov, Sølvgade 40, København K.

Det til rådighed kommende beløb vil blive på ca. 6.000 kr.

Legatportionerne kan i henhold til fundatsen kun tilstås ansatte ved Danske Elektricitetsselskaber, Danske Privatbaner, Danske Telefonselskaber og Danske Statsbaner til anvendelse til *studierejser til dygtiggørelse i deres tjeneste*, og portionernes størrelse vil i hvert enkelt tilfælde blive fastsat af bestyrelsen.

Ansøgninger må indgives inden den 25. marts 1966 til formanden, Sølvgade 40, København K, og ansøgningsblanketter kan fås hos legatets sekretær, Statsbanernes Generaldirektorat, Sølvgade 40, København K. Central 400, lokal 2.

LØNTABELLER pr. 1. april 1966

Som det vil være bekendt ændres lønningerne og de særlige ydelser pr. 1. april d. å. dels på grund af dyrtidsregulering og dels på grund af overenskomstillæg, som aftalt ved forhandlingen efter overenskomstsituationen sidste år.

Da der imidlertid skal forhandles med økonomiministeren om overenskomstpotioner i henhold til lønudviklingen på det private arbejdsmarked, er det ikke muligt på nuværende tidspunkt at opstille endelige løntabeller.

Det kan dog oplyses, at dyrtidsreguleringen vil betyde en lønfremgang på mellem 45 og 60 kr. pr. måned for vore medlemmer, og de allerede aftalte 5 portioner overenskomstillæg udgør 20 kr. pr. måned for 3., 7. og 10. lkl., medens de vil udgøre 25 kr. for sidste alderstrin i 12. lkl. og hele 15. lkl.

Endelige løntabeller, der vil blive opstillet som rettelser til lommebogens løntabeller, vil fremkomme i bladet, 1. april eller 15. april.

Alt udsolgt i Middelfart ferieby

Som meddelt i sidste nummer af Jernbane-Tidende indkom der ialt 536 ansøgninger til feriehusene i Middelfart Ferieby; heraf var de 228 fra ansøgere, som ikke tidligere havde vundet friplads i feriebyen, og da adskillige af disse havde fulgt opfordringen til at lægge ferien uden for højsæsonen eller havde opgivet to ferieuger; hvori de kunne tage opholdet, lykkedes det at tildele alle de 200 fripladser til nye ansøgere.

Foruden vinderne har vi i kraft af forbundets aftale med Dansk Folkeferie også kunne reservere plads til 244 selvbetalende medlemmer. Tilbage af de 536 ansøgere blev der således 92, som det ikke har været muligt at skaffe plads til.

Vindernes navne fremgår af følgende fortegnelse, men såvel disse som selvbetalerne vil få direkte underretning fra Folke-Ferie om hvilket husnummer og hvilken ferieuge, der er reserveret.

Portør O. L. Christensen, Ng.
Vognopsynsmand Ernst Christensen, Kh.
Togfører P. T. E. Adelhof, Kh.
Portør E. I. Nielsen, Gb.
Portør H. S. Hansen, Rf.
Banearbejder B. B. Simonsen, Hl.
Portør K. M. Nielsen, Pa.
Togbetjent Erik Thomassen, Hr.
Togbetjent N. K. A. Nielsen, Ar.
Remisearbejder P. S. E. Truelsen, Gb.
Portør E. Christensen, Gb.
Remisearbejder A. J. Sørensen, Ar.
Banenæstformand K. S. Hansen, Gb.
Skibsfyrbøder P. T. Christensen, Kø.
Overportør S. A. Jensen, Vj.
Portør Preben Nielsen, Ar.
Remisearbejder H. H. Niess, Fa.
Togbetjent A. B. A. Kehling, Næ.
Togbetjent Tommy Petersen, Fa.
Remisearbejder Kristen Dengsø Jepsen, Str.
Portør B. H. Gram, Te.
Togbetjent R. Kongsaa, Ar.
Togbetjent K. K. Hansen, Pa.
Portør Hans J. Bech, Fa.
Togbetjent P. E. Johansen, Kb.
Remisearbejder Bruno Mortensen, Fa.
Togbetjent J. K. M. Jensen, Ar.
Portør B. Hansen (Smed), Vg.
Portør K. E. Jønsson, Fa.
Overmatros Knud Stahlschmidt, Hav-Mf.
Overportør J. C. Christensen, Ar.
Banearbejder K. E. Jensen, Lp.
Banearbejder G. H. Nielsen, Kh.

Portør Niels P. Vinum, Sdb.
Overportør K. E. Bæk Jensen, Str.
Overskibsfyrbøder I. O. Frederiksen, Kb.
Mekaniker M. S. J. Vabø, Hl.
Banebetjent H. A. C. Andersen, Ar.
Togbetjent K. Vigsø, Rd.
Banearbejder P. E. Olsen, Gz.
Portør P. E. K. Sørensen, Ar.
Matros Leif Heldorf Knudsen, Stb.
Portør Jørgen Hansen, Vn.
Portør I. L. Pedersen, Kh.
Matros Hans Chr. Tofveson, Stb.
Portør A. F. Pedersen, Od.
Matros K. F. Pedersen, Stb.
Portør E. Laursen, Sl.
Portør A. B. Christensen, Il.
Portør J. A. Jensen, Lg.
Portør H. K. Jensen, Kb.
Portør K. Emborg, Sg.
Portør H. D. Petersen, Ng.
Portør Jørgen Erik Larsen, Hj.
Overportør S. O. Nielsen, Av.
Portør K. R. Mikkelsen, Sl.
Togbetjent L. P. Jensen, Pa.
Togbetjent Bent Thomsen, Kh.
Overmatros K. A. Grønsdal, Kø.
Togbetjent A. Steensbjerre, Kø.
Portør P. Johs. Nielsen, Sg.
Portør J. C. D. Christensen, Sg.
Vognopsynsmand K. E. Hansen, Kh.
Portør B. G. Laursen, Ar.
Togbetjent Poul Hemmingsen, Kø.
Portør B. Deichmann, Rg.
Remisearbejder H. B. Skjøtt, Rd.
Portør G. V. Hansen, Næ.
Pakhusformand A. M. E. Petersen, Næ.
Portør P. V. Pedersen, Fa.
Vognopsynsmand H. H. Jensen, Ro.
Banearbejder J. Kristensen, Gb.
Rangerformand Olaf Andersen, Str.
Togbetjent A. H. Clausen, Hr.
Banearbejder T. G. Brodersen, Fp.
Overportør A. M. Jakobsen, Kl.
Vognopsynsmand S. A. Christensen, Fa.
Matros K. L. Kørnov, Ny.
Portør Aage F. Larsen, Ab.
Togbetjent Hugo S. Laursen, Rd.
Portør Oskar A. Lagoni, Pa.
Portør J. G. Sørensen, Sg.
Matros G. Østergaard Nielsen, Ar.
Trafikekspedient K. Pedersen, Har.
Portør Christian Henriksen, Hs.
Rangerformand K. Gregersen, Ar.
Portør W. Enderleit, Gb.
Banearbejder K. E. Larsen, Da.
Overportør K. R. Mikkelsen, Bm.
Portør V. B. Nielsen, Gb.
Banearbejder K. Petersen, Sg.
Matros K. H. M. Hansen, Hav-Mf.
Banenæstformand Aa. Therkildsen, Om.
Banearbejder E. Andreassen, Sé.
Overportør V. V. Nielsen, Kh.
Togbetjent A. J. Klausen, Str.
Overportør S. A. T. Dam, Av.
Banenæstformand Kurt Hansen, Gv.
Portør W. Nielsen, Ly.
Togbetjent K. Knudsen, Es.
Banenæstformand Tage Andersen, Jr.
Pakhusformand S. A. Jensen, Ab.
Portør Chr. Johansen, Ab.
Banebetjent Kaj Nielsen, Ro.
Overportør A. Juhl Knudsen, Hr.
Pakhusformand Jens Mosegaard, Kh.
Mekaniker K. E. Andersen, Kø.
Overportør H. S. Pedersen, Sg.
Mekaniker S. A. Andersen, Str.
Overportør Jørgen V. Olsen, Ro.
Banenæstformand K. N. Møller, Js.
Remisearbejder K. B. Christensen, Str.
Togbetjent L. Jacobsen, Ar.
Portør S. A. Sørensen, Hr.
Remisearbejder J. Thingskov Jensen, Str.
Banearbejder K. J. Høstrup, Ry.
Pakhusmester K. V. Pedersen, Gb.
Banenæstformand K. Knudsen, Kh.
Togfører H. S. Johansen, Nøl.
Portør F. L. H. Mathiasen, Ly.
Portør B. B. Christensen, Hs.
Trafikekspedient R. K. Nørup, Hed.
Portør E. Axelgaard, Hgl.
Banebetjent J. C. Juulsgaard, Oj.
Overportør P. C. Mortensen, Te.
Mekaniker B. N. Christensen, Ar.
Portør E. K. Nielsen, Rd.
Pakhusformand O. H. Madsen, Gb.
Portør G. Kristiansen, Ar.
Banenæstformand H. V. Olsen, Tu.
Banearbejder O. H. Christensen, Bl.
Banearbejder P. E. Nielsen, Ar.
Overportør A. P. S. Sørensen, Str.
Overportør A. N. Andersen, Ar.
Banearbejder P. E. C. Pedersen, Ab.
Remisearbejder N. K. Brix, Av.
Remisearbejder K. M. Simonsen, Av.
Banearbejder Chr. P. Johansen, Es.
Portør I. R. Kastberg, Rd.
Banearbejder S. L. Sørensen, Vj.
Portør Birger Johansen, Rf.
Portør T. Pedersen, Vg.
Pakhusformand Helge Larsen, Gb.
Portør E. J. Pedersen, Od.
Portør K. G. Bøge, Sg.
Banehåndværker H. A. K. Mortensen, Lg.
Matros Arne Pedersen, Ar.
Banearbejder Harald Lund, Do.
Banearbejder E. Thomsen, Ib.
Skibsfyrbøder B. R. Jørgensen, Kø.
Togfører E. H. Larsen, Kh.
Banebetjent J. J. Møller, Aæ.
Banenæstformand S. Knudsen, Ha.
Banearbejder H. G. Sørensen, Hn.
Portør P. E. Peschardt, Rd.
Banearbejder K. E. Pedersen, Bo.
Trafikekspedient K. A. Jensen, Hø.
Portør J. P. Madsen, Sj.
Portør K. H. Raaberg, Rf.
Overbanenæstformand J. B. Jensen, Es.
Banearbejder E. A. M. Nielsen, Bw.
Matros S. R. Sørensen, Stb.
Pakhusformand F. Hansen, Rd.
Banearbejder E. B. Nielsen, Tå.
Overportør H. M. Kristiansen, Svg.
Trafikekspedient C. Christensen, Vpt.
Banearbejder N. U. Jensen, Hl.
Portør Asp. F. B. Gravgaard, Pa.
Trafikekspedient V. E. Toftebjerg, Bp.
Togbetjent M. E. Kalliomäki, Kh.
Portør F. Rasmussen, Str.
Portør P. C. L. Jochumsen, Str.
Vognopsynsmand K. E. Reimersø, Kh.
Pakhusmester A. P. E. Mortensen, Ab.
Portør S. A. Rasmussen, Ar.
Trafikekspedient J. B. R. Christensen, Hü.
Portør K. E. Jacobsen, Kø.
Portør Kaj Christensen, Pa.
Portør U. P. Jensen, Ly.
Trafikekspedient P. E. R. Jensen, Sa.
Portør N. C. Nielsen, Ns.
Banearbejder K. A. Olsen, Amp.
Portør P. E. Skjødt, Ab.
Portør B. O. Thomsen, Od.
Portør G. Christensen, Kø.
Portør C. E. Andersen, Gb.
Togbetjent P. Legind-Hansen, Ar.
Portør Bent Mikkelsen, Ng.
Togbetjent K. J. K. Hansen, Kb.
Portør K. A. Olsen, Rg.
Portør P. V. Sørensen, Hk.
Portør G. E. Andersen, Od.
Togbetjent B. O. Christensen, Hr.
Portør Arne Hansen, Gb.
Remisearbejder S. O. V. Andersen, Hg.
Portør H. S. Jensen, Od.
Togbetjent V. H. Christensen, Ar.
Togbetjent G. K. Foged, Ar.
Portør E. L. V. Roed, Hk.
Togbetjent Ejvind Frandsen, Fa.

Feriehjemmet

på

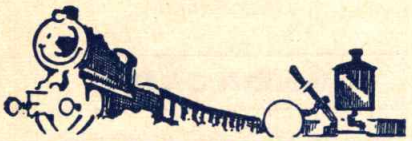
Knudshoved

Statsbanernes feriehem på Knudshoved modtager i sommersæsonen 1966 gæster fra søndag den 8. maj til lørdag den 3. september.

Samtlige statsbanernes tjenestemænd med familie har adgang til ophold på hjemmet. Endvidere vil der, i det omfang pladsforholdene tillader det og fortrinsvis uden for skoleferien, blive givet adgang også for pensionister og enker.

Til brug ved anmodning om ophold på feriehemmet er fremstillet en særlig blanket, som vil kunne fås på stationer og ekspeditionssteder. Blanketten indsendes i udfyldt stand (alle 3 dele) direkte til generaldirektoratet.

Belægningen foretages af generaldirektoratet i den rækkefølge, hvori anmodningerne indgår; dog vil alle anmodninger, som er modtaget inden 1. april, blive betragtet som indgået samtidig.

Banepersonalets afd. I, 2. distrikt

Afdelingens ordinære generalforsamling afholdes søndag den 20. marts 1966 kl. 10,30 på Teatret, Danmarks-gade, Fredericia.

Dagsorden: 1. Generalforsamlingens åbning. 2. Fastsættelse af forretningsorden. 3. Valg af 2 dirigenter, 2 sekretærer, 2 stemmetælleudvalg. 4. Beretning om virksomheden. 5. Afdelingens regnskab. 6. Honorarer. 7. Valg af 6 bestyrelsesmedlemmer og suppleanter. 8. Valg af 1 revisor og 1 revisorsuppleant. 9. Behandling af indkomne forslag. 10. Afslutning.

Banepersonalets afd. III, 2. distrikt

afholder generalforsamling på Hotel Princess i Herning, søndag den 3. april kl. 11,30. Dagsorden:

1. generalforsamlingen åbnes. 2. fastsættelse af forretningsorden. 3. valg af 2 dirigenter og 2 sekretærer. 4. valg af stemmetællingsudvalg. 5. forhandlingsprotokollen og beretning. 6. regnskabet. 7. valg af 4 bestyrelsesmedlemmer og suppleanter. 8. valg af 2 revisorer og 1 suppleant. 9. behandling af indkomne forslag. 10. evt. 11. afslutning.

Af bestyrelsen afgår efter tur. bbtj. Kr. Sørensen, Struer (næstformand), bfm. R. Mogensen, Ålestrup (sekretær), bbtj. K. Kragballe, Silkeborg, bbtj. Johs Thomsen, Give.

Vore pensionister er velkomne.

Signalpersonalets afd.

afholder ordinær generalforsamling lørdag den 26. marts 1966 kl. 12,15 prc. på den nye forsamlingsbygning, Asylgade 9, Odense.

Dagsorden ifølge lovene, se iøvrigt opslagene på tjenestestederne.

Togførernes afdeling

afholder tillidsmandsmøde i feriebyen ved Middelfart d. 21. og 22. april med følgende dagsorden.

1. Mødets åbning. 2. Fastsættelse af forretningsorden. 3. Valg af mødets tillidsmænd. 4. Beretning. 5. Regnskab og fastsættelse af kontorhold. 6. Behandling af indkomne forslag til afd. loven. 7. Behandling af forslag om sammenlægning af afdelingerne. 8. Behandling af indkomne forslag. 9. Protokollens oplæsning og godkendelse. 10. Mødets afslutning.

Mødet, hvortil afd. medlemmer har adgang, påbegyndes første dag kl. 14,15.

Helsingør Fællesafdeling

afholder generalforsamling onsdag den 23. marts 1966 kl. 19,30 i Folkets Hus, Tjernerstuen.

Dagsorden ifølge lovene.

Forslag til generalforsamlingen skal være formanden i hænde senest lørdag den 19. marts 1966.

Københavns Fællesafdeling

afholder ordinær generalforsamling, mandag d. 28. marts kl. 19,30, i »Ungdomshjemmet« Saxogade 104 B.

Dagsorden ifølge opslag.

25 ÅRS JUBILÆUM

1. april 1966:

Stm. J. H. Christensen, Aw.
Tgf. J. E. Greibe, Kh.
Tgf. G. W. Christensen, Nøl.
Tgf. C. O. B. Jensen, Ng.
Tgf. N. A. Hansen, Ng.
Tgf. B. le Fevre Wiese, Fa.
Tgf. V. A. Berthelsen, Ng.
Tgf. H. M. Lauritsen, Kø.
Tgf. F. Fjeldsted, Es.
Tgf. E. S. P. Larsen, Kø.
Tgf. O. P. Petersen, Had.
Tgf. J. N. Ejlersten, Str.
Rgm. P. Andersen, Sdb.
Rgm. P. G. Jensen, Es.
Rgm. P. J. Felstedt, Gb.
Phfm. S. A. Jensen, Ab.
Teksp. P. L. Rasmussen, Frs.
Opt. K. V. Nielsen, Sg.
Opt. L. G. A. Skamris, Fh.
Opt. E. K. Andersen, Kj.
Opt. H. C. Sørensen, Bi.
Opt. H. A. A. Sørensen (Hardy), Kh.
Opt. C. M. Andersen, Hot.
Opt. A. H. Jacobsen, Kb.
Opt. K. H. Hansen, Hg.
Opt. P. B. Pedersen, Ro.
Opt. P. E. Christoffersen, Næ.
Obfm. E. Augustinussen, Fa.

6. april 1966:

Rma. H. K. Hansen, Es.

9. april 1966:

Bbtj. S. H. Majlund, Hg.

18. april 1966:

Rma. H. K. F. Hansen, Fa.

22. april 1966:

Rma. P. F. Clement, Kø.

29. april 1966:

Phm. H. V. Rasmussen, Hs.

Til fællesafdelingerne

Opmærksomheden henledes på forbundslovens § 11 stk. 5, som siger: »Fællesafdelingerne skal hvert år senest den 15. februar indsende genpart af deres årsregnskab til hovedbestyrelsen«.

Der er endnu en del fællesafdelinger, der ikke har efterlevet dette, og vi anmoder om en hurtig indsendelse fra de resterende fællesafdelinger.

HUSK!

Inden udgangen af april skal kvitteringerne for det i tiden 1. april — 31. marts betalte kontingent til Arbejdernes Fællesorganisation evt. forsamlingsbygning eller byggefond tilstilles forbundets hovedkasse for refusion. Kvitteringer, der indgår **efter 30. april**, vil først blive refunderet til næste år.

Al opmærksomhed ved vort jubilæum frabedes venligst.

Obfm. E. Augustinussen, Fredericia.
Tgf. G. W. Christensen, København L.
Tgf. E. S. P. Larsen, Korsør.
Tgf. O. P. Pedersen, Had.
Rgm. P. G. Jensen, Esbjerg.

Ved min afsked fra DSB med udgangen af januar 1966 bringes herved alle, jeg har samarbejdet med gennem godt 45 år, en hjertelig tak.

Tak til DSB og DJF.

H. N. Hansen,
pens. opt., Fb.

Ved min afsked fra DSB med udgangen af februar 1966 beder jeg alle, jeg har samarbejdet med gennem årene, modtage min bedste tak.

Tak til DSB og DJF.

A. Pedersen (Skouby),
pens. rma., Enghave mdt.

Ved min afsked fra DSB beder jeg alle, som jeg har samarbejdet med, modtage min bedste tak for godt samarbejde og kammeratskab.

Tak til DJF og DSB.

C. P. C. Damgaard,
pens. tgf., Str.

Ved min afsked fra DSB med udgangen af januar 1966 efter 47 års tjeneste, sender jeg hermed en tak for godt samarbejde til alle, jeg i årene har samarbejdet med. Tak til DSB og DJF. En særlig tak til personalet på Langgade station for den smukke gave, der vil være mig en kær erindring.

A. L. Petersen,
pens. teksp., Vat.

Hjertelig tak for venlig deltagelse ved min mand, pens. banebetjent A. Jørgensens død og bisættelse. Tak til gamle kammerater og venner. Tak for kransen og fanen.

Rosa Jørgensen,
Marstrandsvej 14, Odense.

Hjertelig tak for al venlig deltagelse ved min kære mand, pensioneret pakhusmester K. Kristensens død og begravelse. Tak for blomster og krans og fanens tilstedeværelse.

Anna Kristensen,
Ravnsborggade 12, Herning.

PERSONALIA

Antaget

Som portørspirant E. T. Jensen i Sdb, T. Christensen i Ar (1-3-66), og N. P. Knudsen i Fa (1-4-66).

Som remisearbejderaspirant V. Johnsen ved Enghave mdt (1-3-66).

Ansæt med tjenestested som hidtil

Som portør: portørspiranterne B. O. Jensen, Gb, E. Johansen, Kø, B. J. Rasmussen, Rf, B. E. Jensen, Kh, G. Andersen, Kh, S. A. Jensen, Gb, E. E. Nielsen, Gb, K. C. Poulsen, Kh, L. B. A. Jensen, Nø, B. Kilhardt, Nø, T. L. D. Ibsen, Hg, og V. Jensen, Hg, (1-3-66).

Som remisearbejder: remisearbejderaspiranterne V. S. Sørensen og V. A. Bøtkjær, begge Ar mdt (1-3-66).

Som matros: matrosaspiranterne K. K. Rasmussen, Stb-ovf, H. B. Madsen, Stb-ovf, A. Jakobsen, Stb-ovf, O. Olsson, Rødby—Fehmern-ovf, og F. Andreasen, Kb—Ar-ovf (Kb) (1-3-66).

Fortremmet efter ansøgning

Til stationsmester (12. lkl.): stationsmester (10. lkl.) F. Zelasny, Regstrup, Lille-Skensved (1-3-66).

Fortremmet

Til togfører: togtbetjentene S. A. Andersen, Od sst., J. B. Andersen, Str sst., B. Olesen, Kh sst. og K. E. Larsen, Kb-Kh, (1-3-66).

Forflyttet efter ansøgning

Stationsmestrene (12. lkl.) P. Jensen, Dybbølsbro—Husum (1-3-66), K. A. Poulsen, Jebjerg—Hovedgård, og J. A. J. Skott, Kølke—Viby Sjælland (1-4-66).

Togfører A. N. Møller, Kh—Ab (1-3-66).
Togbetjent E. Vestergaard, Ar—Ab (1-3-66).

Portørspiranterne I. M. Nielsen, Hj—Lg, og E. Kristiansen, Ho—Hr (1-3-66).

Forflyttet

Overportør E. G. Kristensen, Gb—Hl (1-3-66).

Banenæstformand (3. lkl.) P. E. Pedersen, kol. 390 Aa—kol. 180 Ar (1-4-66).

Banearbejder J. O. Olesen, kol. 410 Bylderup-Bov—kol. 407 Tdr (1-3-66).

Signalmonteraspirant L. Frid, signalv, vk og lager Van—signalv. (15-3-66).

Overgået til anden stilling efter ansøgning

Til kontorassistent II, pakhusformand O. V. Petersen, Hi g, anl. II Kh (1-3-66).

Afskediget efter ansøgning

Rangermester (12. lkl.) N. P. V. Hansen, Gb, på gr. af alder m. pens. (31-5-66).

Togfører (12. lkl.) M. C. Andersen, Ng, på gr. af alder m. pens. (30-6-66).

Signalmonter S. H. Holm, 45 sfmstr. Bm, på gr. af svag. m. pens. (30-4-66).

Portør V. K. Gjerulff, Kj (28-2-66).
Remisearbejder G. E. Danielsen, Helgoland mdt. (28-2-66).

Portørspiranterne A. Friis, Gb, H. B. Vejlin, Gb (15-2-66), P. K. Drotten, Lg (16-2-66), K. J. Andersen, Gb, S. Andersen, Kh (28-2-66), og N. K. Storm, Ar (31-3-66).

Afskediget

Portøraspirant J. K. Sørensen, Nørrebro (14-1-66).

Død

Stationsmester (12. lkl.) P. H. Kristensen, Jægersborg (8-2-66).

FORSKELLIGE MEDDELELSER

Uheldsforsikringsforeningen meddeler:

Som tidligere oplyst, har et ekstraordinært repræsentantskabsmøde den 20. november 1964 vedtaget at ændre paragraf 23 i foreningens love vedr. anbringelse af vore pengemidler.

Denne vedtagelse er godkendt af forsikringsrådet, og paragraffen har nu følgende ordlyd:

De til reservefondet og bonusfondet henlagte midler skal anbringes som indlån i danske banker eller sparekasser eller i stats-, kommune- eller kreditforeningsobligationer, idet der endvidere kan anbringes indtil kr. 250.000 i aktier i et aktieselskab, hvis eneste formål er at eje eller drive en eller flere faste ejendomme.

Denne rettelse kan fås til indklæbning i vedtægterne ved henvendelse til foreningen. Adr. Københavns Hovedbanegård, V.

BYTNINGER etc.

Portør på Helgoland st. ønsker bytning med kollega på strækningen Vanløse—Frederikssund.

Portør B. A. Hansen,
Helgoland st.

ANNONCER

Jydske Mouselkartofler i sortering, skrælle, pille sælges 40 kr. pr. tønde, leveret i papirsække fragtfrit på købers risiko. I hessiansække + 2 kr. pr. td.

E. Christensen,
teksp., Glumsø.

JernbaneTidende

Udgivet af Dansk Jernbane Forbund
Redaktion: E. Rasmussen (ansvarshavende)
og Børge Aanæs.
Redaktion og ekspedition:
Knabrostræde 123, København K.
Telf. (01) 54 Minerva *1990

Nr. 6, 15. marts 1966, indeholder:

Leder: Pristalsreguleringen og lønforhandlinger	58
Hvorfor forlig?	59
Pristalsberegning og pristalspolitik	60
Diligencen	62
Socialistisk enhed i Italien ..	64
Collstrups rejselegat	65
Løntabeller	65
Alt udsolgt i Middelfart ferieby	66

Forsiden: Tøbrud.